

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke till!

Tone Skjerven – lagleder

Først en takk til Gunhild som utfordret meg til dikt-stafett. En gang ble jeg spurt om jeg kunne ha en student. Jeg sa ja, og glemte hele greia. Gunhild var først. Jeg var uforberedt. Det pedagogiske var i beste fall famlende. Men hyggelig var det. Og morsomt. Og musikalsk. Hele familien ble fascinert av den hyggelige unge damen som vi ble fort kjent med og som forvandlet vårt hjemlige piano til et skikkelig konsertflygel.

Så til diktet. Jeg er glad i dikt, i hvert fall i noen dikt. Andre dikt er jeg ikke så glad i. En ting er viktig, jeg må forstå det – første gangen. Mer avansert er jeg ikke. Og diktet må si noe viktig. Derfor har jeg de siste årene lært å sette pris på den nye poesien. Den jeg mener å se i hip-hop kulturens norske avleggere. Hvem blir ikke rørt av «Nattens sønner» av «Klovner i Kamp» – en poetisk rap-tekst som på en knapp og direkte måte beskriver storbyfamiliens problemer og oppløsning.

Som leger kan vi finne mye i diktene. Vi kan finne hjelp og trøst, innsikt og kunnskap. Det er det skrevet mye om i denne spalten tidligere. Jeg trenger av og til å minnes på våre begrensede muligheter til å hjelpe pasientene. Det er mye vi ikke kan hjelpe med, delta i eller forstå. Det kan være smertefullt å ikke kunne delta. Dette har Jan-Magnus Bruheim skrevet et dikt om, et dikt som også sier noe om at vi skal være takknemlige for å få hjelpe til «med børi».

UM Å BÆRA

*Skapte er vi te bera,
og lette børene for kvarandre.
Til fånytt lever ingen. –*

*Men våre eigne bører
skal vi bera åleine.*

*Stor og verdfull er sorgi
som ikkje kan delast med andre.
Men fatigsleg, liti og arm er den glede
som du vil ha åleine.*

*Hjelpelaus er den
som ikkje har nokon å hjelpe
og vera god mot.*

*Lik tre utan sevestraum
turkast han inn –.*

*Den mannen ber tyngste børi
som ingen ting har å bera.*

Jeg utfordrer Sølvi Ruud Hagen i Fredrikstad til neste etappe.

Hilsen Petter Brelin